

Arbejdere, der virkelig ville gjøre Noget for at holde sig selv oppe, kunde blive hjulpsne over den trange Tid. Erfaringen har ganstke tilstrækkelig vist, at Frivilligheden er ikke nok her; hverken de frivillige Bidrag til de frie Fattigkasser eller Kommunerne's Tilskud have været tilstrækkelige til blot nogenlunde at bringe disse Kasser til et saadant Standpunkt, at de virkelig have kunnet optage den store bethningsfulde Opgave, som er bleven dem stillet. Endvidere med Hensyn til Alderdomsforsørgelsesagen er det blevet sagt, at den Sag maatte vi i hvert Tilfælde nødvendig have ordnet, inden vi kunne gaa til et Forslag som dette. Men saafremt man — og jeg antager ganstke sikkert, at det er Tilfældet med den høje Regjering og Regjeringspartiet baade her og i Landstinget — saafremt man tænker sig Alderdomsforsørgelsen ordnet med Selvhjælp, det vil altså siges med Tilskud fra Arbejdernes egen Side i større eller mindre Omfang, maa man atter indrømme, at den samme Betragtning, som jeg anstillede for for Sygekassens Vedkommende, maa gjøre sig gjældende her, at der er mange Arbejdere, som ikke vilde være i Stand til at yde et saadant Tilskud, ikke i hvert Fald hde det regelmæssig. En Ting er ganstke udenfor al Tvivl, og det er, at saafremt man tænker sig Alderdomsforsørgelsen baseret paa Selvhjælp, om den end kun for en mindre Del er baseret derpaa, er der dog i alt Fald en Del Gamle paa den Tid, Loven træder i Kraft, de kunne i hvert Tilfælde ikke faae Gavn af Alderdomsforsørgelsen, og dem maa der gjøres Noget for. Der maa i hvert Fald staffles en midlertidig Hjælp for dem, selv om man ibrigt antager, hvad jeg ikke gjør, at en Alderdomsforsørgelse kan indrettes saaledes, at den skulde komme alle dem, der i Fremtiden blive gamle, til gode paa en tilfredsstillende Maade. Der liager ogsaa en Indrømmelse heraf i det, som Mindretallet er kommet frem med. Mindretallet har stillet sig forholdsvis velvilligt til det ærede Medlem fra Ringkjøbing, som har givet en Motivering af sine særlige Forslag i Betænkningen, og som sikkert vil motivere dem udførligere selv, hvorfor jeg ikke skal komme videre ind paa dem nu. Mindretallet har kunnet stille sig velvilligt hertil tilbørlig af de Grunde, jeg her har anført. Man vil maasse kunne spørge: Hvorfor have saa ikke Flertallet og Mindretallet kunnet enes om at tage Sagen op paa det Grundlag? Jeg skal sige hertil, at der blandt Flertallet er ikke saa, som have været villige dertil, og som, hvis der fra Regjeringens Side var blevet vist Villighed til at søge Noget gennemført paa denne

Maade, vilde have forsøgt derpaa. Der er Andre af Flertallets Medlemmer, som stillede sig mindre velvillig til det ærede Medlems Tante. Alle, med Undtagelse af det ærede Medlem, der har stillet Forslaget, er vi dog enige om, at Forslaget som det oprindeligt forelægges med Statsstilfnd til Kasserne i deres Helhed, saaledes at Statsstilfndet skulde komme baade de midlertidigt Arbejdsløse og de Gamle og Arbejdsinvaliderne til gode, var det Heltigste og det Bedste, hvorfor vi ikke have villet fravige Forslaget, i alt Fald ikke saa længe der ingenjomhelst Udset var til, at Forhandlingen paa det ærede Medlems Grundlag kunde føre til noget praktisk Resultat. Men, som sagt, jeg skal endnu engang præcisere, at selv, forudat at de Regjeringsforslag, der enten allerede ere fremsatte eller muligvis ere i deres Orden, blive vedtagne og blive gode og tilfredsstillende, selv saa vil der ikke alene være Brug for, men jeg kan sige, at der ligefrem vil være Nødvendighed for en Institution som den, der foreslaas indført her gennem vort Forslag.

De enkelte Ændringer, som Flertallet har foreslaaet, skal jeg ikke gaa næriere ind paa; der er heller ikke mange. Dette Forslag er jo paa ingen Maade noget Nyt. Dette Thing har set det paa sit Bord atter og atter, og saaledes som Lovforslaget her er fremsat, er det et Resultat af en Række indgaaende Arbejder af flere Medlemmer af dette Thing, Arbejder, der ere foregaaede dels i Forsjø og dels i Fjor. Det har derfor ikke været uden Overvindelse paa mange Punkter, at Flertallet har fundet sig foranlediget til at foreslaa nogle Ændringer med Hensyn til saadanne Ting i Forslaget, ved hvis Behandling man nærmest maatte vente Regjeringens Medvirkning, f. Ex. med Hensyn til Kontrollen med de frie Fattigkasser ved Regnskabsrevisionen. For det Tilfælde, at Statsstilfndet blev til Virkelighed, have vi ikke — om vi end mulig mene at kunne gaa ind paa Ændringer i det her foreslaaede — fundet nogen Foranledning til at foreslaa Forandringer, fordi Anledning dertil har manglet os, idet Regjeringen ikke har behandlet Spørgsmaalets Enkeltheder med os. Flertallet har i § 3 paa en vis Maade opstillet en Tvedeling af Kasserne, eller jeg vil hellere sige en Tvedeling af Kasserne's Formaal. Vi have ment, det var rigtigt, at man, ligesom det er gjort paa en mindre fuldig Maade i selve Loven om de Fattiges Kasser, ogsaa her opstillede, hvad der skulde være Kasserne's egentlige Formaal, og hvilke Arter af Trængende man mente, der burde understøttes igennem dem. Vi have da paa en vis Maade delt de Træn-